

Zpravodaj

KSČM
OV KSČM v Břeclavi

VDÁVÁ SE PRO VNITROSTRANICKOU POTŘEBU – PO PŘEČTENÍ PŘEDEJ DÁL!

ročník XI/8-2024

Ještě jedno kolo

Teprve jsme si mohli vydechnout po volbách do Evropského parlamentu a máme tady další kolo. Volby do krajského zastupitelstva a pro nás i volby do Senátu. Okresní konference rozhodla, že do Senátu vyšleme Standu Šprtela. Čeká ho hodně práce a nelehký boj. Sice ještě neznáme všechny, ale víme, že bude za náš okres kandidovat i předseda Přísahy Robert Šlachta. Zapojit se tedy budeme muset zase všichni a přesvědčit lidi, komu mají dát svůj hlas.

Hlavně jim to zjednodušíme. Pokud hlasovali v eurovolbách pro Stačilo!, budou mít tuto možnost i ve volbách krajských, jen s dovětkem jihomoravský kraj. A pod stejnou značkou do toho půjde právě i náš budoucí senátor.

Do kraje povede kandidátku Petra Rádová, následovaná Martinem Říhou. Oficiální kampaň bude zahájena na Setkání na pomezí ve Tvrdonicích 24.8.2024, kam vás všechny srdečně zvu.

A teď úkol pro vás, který se musí zvládnout do toho oficiálního začátku. Do 21.8. musí být na obcích odevzdány naše návrhy do okrskových volebních komisí. Nepodceňujme ani tuto účast u voleb, je to jediná možnost, jak mít pod kontrolou, že se naše hlasy neocitnou mezi neplatnými. Protože **DŮVĚŘUJ, ALE PROVĚŘUJ.**

Po Setkání na pomezí budeme mít přesně čtyři týdny na přesvědčení těch nerozhodných, aby přišli k volbám a dali svůj hlas koalici Stačilo! Tak si držíme palce a hlavně mluvíme s lidma kolem nás.

Katka Stiglerová

KSČM odmítá zvyšování koncesionářských poplatků

Vládní pětidedemolice se rozhodla na čtvrtek 11. 7. svolat mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny k projednání a přijetí novely zákona o koncesionářských poplatcích. Ta kromě zvýšení samotného koncesionářského poplatku a jeho pravidelného zvyšování o inflaci má přinést i rozšíření počtu zařízení, za která budeme platit. Podle novely totiž mají nově koncesionářský poplatek platit i ti, kteří disponují jakýmkoliv zařízením umožňujícím příjem veřejnoprávních médií, tedy mobilem, tabletem nebo počítačem. KSČM důrazně odmítá zvyšování koncesionářských poplatků a umělé rozšiřování počtu poplatníků za účelem zvyšování příjmů České televize a Českého rozhlasu. Tyto instituce dlouhodobě trpí neobjektivitou a nevyvážeností svého vysílání. V poslední době například vzpomeňme volby do Evropského parlamentu, kdy Česká televize umožnila v tzv. superdebatě diskutovat pouze předsedům politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, z nichž tři kandidovaly v rámci koalice SPOLU, a zpravodajství týkající se voleb ve Francii, ve kterých zvítězila Nová lidová fronta. V těch nejen pozvaní hosté, ale i sami moderátoři vystupovali otevřeně proti jejímu vítězství a strašili sledující údajnými negativními důsledky jejího vítězství.

KSČM důrazně žádá průběžnou kontrolu hospodaření České televize a Českého rozhlasu ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu. KSČM požaduje odmítnutí předložené novely zákona o koncesionářských poplatcích, jejich zrušení a uzákonění financování veřejnoprávních médií přímo ze státního rozpočtu při oddělení řídicích a kontrolních mechanismů obou veřejnoprávních médií od zájmů jednotlivých politických stran. Nezávislá a objektivní veřejnoprávní média občané potřebují (např. i ve vztahu k podpoře národní kultury či českého jazyka), těmi ale současná Česká televize a Český rozhlas rozhodně nejsou!

Hluboce rozdělená společnost

Dokud byl prezidentem republiky Miloš Zeman, stále jsme z mainstreamu slyšeli, jak údajně rozděluje naši společnost.

Prezidentem republiky se stal Petr Pavel – a najednou se zdá, že rozdělení v rámci společnosti ustalo. Aspoň se tak tváří mainstreamová média.

Realita je ovšem poněkud odlišná. Sám Petr Pavel v předvolební kampani rozdělil naši společnost tím nejhorším možným způsobem – na ty, kteří mají pravdu s ním – a metaforicky patří do nebe – a na ty druhé, kteří setrvávají na straně lži (inkvizice by použila výrazu „blud“), a na něž tu patrně čeká pouze brána pekel.

Výrazná část naší společnosti – možná i většina – tak za sebou mocensky nikoho nemá – a čelí tvrdému nálepkování a dehonestaci. Některé ty výrazy, jimiž je častována, si připomeňme: „Dezoláti“, „ruští trollové“, „chcimírové“, „dezinformátoři“, „pátá kolona“.

Problematikou příkopů v české společnosti se ve stati „Dezoláti versus hovada“ zabývá Ivan Hoffman. Vinu klade oběma znesvářeným stranám, když argumentuje: „Člověku, opatřenému dehonestující nálepkou, se nenaslouchá. Jeho hlas je preventivně ignorován, anebo umlčen, abychom určitě neslyšeli, co nechceme slyšet. Platí to u ignorování dezolátů presstituty, i ignorování presstitutů dezoláty. Je tomu tak s averzí lepšolidí a dobroserů na vidláky a flastence, i opačně. Nálepkami se ovšem společnost spíše rozděluje než kádruje, protože hanlivá nálepka účinkuje pouze v rámci bubliny, která ji vylepuje. Mezi svými jsme vůči obdržené nálepce imunní.“

Ivan Hoffman zde však podle mého zapomněl na faktor nerovnoměrného rozdělení moci, kdy zcela jinou mocí disponují ti, kdo nadávají druhým do „dezolátů“ – a jinou ti, kdo jsou touto nálepkou označeni. Ti jsou většinou velmi deprivovaní – a mají pocit naprosté bezmoci, z níž právě vyvěrá jejich frustrace.

Měli bychom si všimnout procesu, kdy je nám předestírán obraz sjednocené společnosti, kdy ti „správní“ myslí a jednají jediným možným způsobem, a ti, kdo se proti tomu bouří, vlastně nejsou ani jako součást společnosti bráni. Jsou odsouváni na její okraj – a chybí skutečně málo, aby z něj byli shozeni kamsi dolů do propasti.

Zde již dávno nejde o jakési neporozumění mezi dvěma nesořodnými skupinami. Máme tady určitou mocenskou skupinu, která ovládá politické instituce – a má vliv v médiích, soudech a ve školách.

Část společnosti tuto hrozbu vnímá. Uvědomuje si, že média neplní svou roli, když mlčí o kauzách Dozimetr či Taxis – nebo když se nevěnují kaze paní Černochové (jde například o nákup předražených kulometů).

Do toho všeho jsou umlčování lídři opozice. Buď jsou skandalizováni (Andrej Babiš, Tomio Okamura, Ladislav Vrabel či Jindřich Rajchl) – či jsou vylučováni z vlivových postů (Petr Drulák, Miroslav Ševčík či David Svoboda). K zastrašování populace pak mají sloužit procesy s osobami (Josef Skála, Tomáš Čermák či Přemysl Hadrava), jejichž jednání svou podstatou rozhodně není horší než jednání osob na druhé straně barikády (Martin Lang, Pavel Novotný, aktéři Bandera Party či jistý chlapík se specificky nazdobenou pizzou), ale nemá to „pravé“ ideologické znaménko. Martin Lang může beztrestně vyhrožovat podřezáním a upálením poslanců, Tomáš Čermák nesmí ani vyzvat k nakopání jejich zadků. „Sendy Storm“ může mít na Facebooku fotku s pizzou ozdobenou hákovým křížem – a vše je v pohodě, běda však, přijde-li demonstrant na náměstí s batohem s písmenem Zet. Forum 24 může beztrestně opakovaně bagatelizovat genocidu ze strany banderovců za druhé světové války, ale Josef Skála nesmí zapochybovat, kdo že stál za katyňským masakrem. Tohle jsou učebnicové příklady dvojích metrů naší justice. A nelze se divit občanům, kteří v ní právě proto ztratili veškerou důvěru.

Došli jsme tak daleko, že se zde hrotí mladí lidé, kteří fanaticky požadují odvolání pana Ševčíka z děkanského postu – protože si dovoluje nedržet ústa a krok s „pětistranou“ a vládou. To je pro mě osobně nepřijatelné. Jedná se o onu červenou linii, za niž bychom se v žádném případě neměli dostat. To samé pro mě představuje kauza Davida Svobody, kterého vládní moc nutí, aby se veřejně kál a ponižoval – pokud tedy touží po nějaké té kariéře.

Tím, kdo ho nutí, je ministryně obrany, Jana Černochová, která nechvalně proslula neuváženou zbrklou reakcí po dopadu rakety na polské území: „Plně stojíme na straně našeho polského spojence i Ukrajiny, dnes opět bombardované teroristou Putinem. Nyní vyhodnocujeme prokázaný dopad ruských raket na polské území. Ať by šlo o omyl, nebo provokaci, je to další eskalace konfliktu ze strany Ruska a nesmí zůstat bez odezvy.“ Div neverbovala do války, aby následné vyšetřování ukázalo, že raketu na polské území nevyslalo Rusko, ale že to byla Ukrajina. Jana Černochová prokázala, že na resort obrany nepatří.

Ale je to ona, která si dovoluje trestat druhé.

David Svoboda svým sebemrškačstvím podtrhl tragičnost doby: „V žádném případě neschvaluji válku na Ukrajině ani nemám důvod obhajovat politiku Ruska nebo Běloruska... Nebojte, nejsem na špatné straně. Odpusťte mi prosím ten úlet a nezlobte se na mě.“

David Svoboda se neměl proč omlouvat. Jestli by se někdo měl omlouvat, je to Jana Černochová.

Předseda Mezinárodního olympijského výboru, Thomas Bach, vzkázal: „Je zavrženíhodné, že některé vlády nechtějí respektovat většinu v olympijském hnutí a mezi všemi zainteresovanými stranami, ani autonomii sportu...“

Na to měl pan Svoboda navázat, když ho Černochová plísnila jako malého kluka. Měl říct, že on na té správné straně, na rozdíl od paní ministryně, stojí. A že zavrženíhodná pozice je ta vládní, ne jeho. David Svoboda se drží stanoviska Mezinárodního olympijského výboru – a v České republice je za to trestán. To by mělo být téma pro média, kdyby plnila svou roli.

Když se Jana Černochová vytyčila s fotkami mrtvých sportovců, měl David Svoboda tento akt odmítnout jako nepřijatelné citové vydírání s tím, že on by ji pro změnu mohl ukázat fotografie zabitých dětí na Donbase či těla mrtvých civilistů v Iráku, kteří byli zabiti vojáky Spojených států amerických.

Thomas Bach zdůraznil jednu podstatnou okolnost: „Neviděli jsme jediný komentář k jejich postoji k účasti sportovců ze zemí, které se účastní dalších 70 válek a ozbrojených konfliktů po celém světě.“ Nehorázná selektivnost některých jednoduše bije do očí.

Na koberečku mají být paní Černochová, pan Lipavský a pan Fiala, nikoli David Svoboda.

Za připomenutí rovněž stojí, že během funkčního období prezidenta George Bushe mladšího Washington Radu OSN pro lidská práva (UNHRC) tři roky bojkotoval, a že Rusko není jedinou velmocí, která neuznává Mezinárodní trestní soud v Haagu – ale činí tak i Čína a Spojené státy americké – a dokonce i Izrael.

Pátého dubna má zasedat akademický senát Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze. Má rozhodnout o tom, za pan Ševčík bude z ryze ideologických důvodů odvolán, či nikoli.

Jeho odvolání by bylo dalším psychologickým tlakem na občany, kteří odmítají s Fialovou vládou držet krok. Byl by to další akt jejich zastrašení. Již dávno neplatí, že občané našeho státu jsou si v diskusi rovni. Diskuse se nekoná – ale to není chyba těch, kteří jsou vládní mocí nálepkováni jako „dezoláti“. Jim je upíráno argumentovat – a argumentují-li, jejich argumenty jsou bez ohledu na kvalitu bagatelizovány a zesměšňovány. Navíc se opět posvětilo udavačství. Existuje zde zcela nepokrytá snaha jedněch naprosto umlčet ty druhé – za každou cenu.

Nepřipusťme to.

M.Pavelka

Zdroj: internet denní tisk

Bože, vrať lidem pravdu

Čtu článek Karla Čapka „Modlitba za pravdu“ (Lidové noviny 25. 9. 1938!):

„... Bože, zbav dnešní svět toho nejhoršího – LŽI ... otravuje národy a vykopává mezi nimi propasti, jež se desítky let nevyrovnejí ... Bože, vrať lidem pravdu ... za každou lži jde úklad a násilí ... Zbavit svět lži je víc než odzbrojení ...“

K. Čapek věděl, že světu vládne kapitál, ale socialismus v SSSR neuznával. Věděl, že kapitál žije ze zisku a pro zisk, proto musí shánět a dobývat suroviny v dalších zemích. Dnes je dobývá LŽÍ, FAŠISEM, VÁLKOU. I to Čapek věděl, ale stále věřil v jakýsi „hodný kapitalismus a ušlechtilé kapitalisty“, až Mnichov mu donesl takové zklamání, které se podepsalo na jeho zápalu plic a smrti v prosinci 1938. Možná pochopil, že svět r. 1938 se rychle poddává LŽI, FAŠISMU, VÁLCE. Vždyť 1935 útok Itálie na Habeš, 1936 puč ve Španělsku, 1937 útok Japonska na Čínu, 1938 anšlus Rakouska a Mnichov ČSR byly proto, že vládnoucí kapitál se nemohl dočkat likvidace SSSR.

Fašismus měl úkol převeliký:
zničit řád stvořený bolševiky,
pak Rusko ochočit, rozdělit, rozkrást.
Ten úkol zůstává: Nach Osten – Moskva!

Jenže dnes světový kapitál v čele se strýčkem Samem ví, že přímo zaútočit na Rusko – jako Hitler či už Napoleon – nelze. Dnes na Rusko musí jít LŽÍ (já jsem hodný, ty zlý), FAŠISEM (já jsem zákon, ty nula), VÁLKOU (válku chceš ty, ne já). Vládnoucí kapitál se strýčkem Samem však postaví proti sobě lid nepřátelský a plebsový (...a bude bojovat do posledního Ukrajince).

To je směšné, cha, cha, cha,
to je pěkné, cha, cha, cha,
zbraně venku, doma klídek,
jejich vojáci se kácí,
moji doma – paci, paci!

To je směšné, cha, cha, cha,

to je pěkné, cha, cha, cha,
pomocí hajzlíčků,
slovanských bratříčků,
ruský car zas bude slouha.

Rusko v cárech – naše touha.
Evropa – rohožka pouhá.

Rozparcelovat Rusko a udržet si ve světě hegemonii, na kterou tlačí sílíci Čína a Rusko – to jsou dva neodkladné úkoly strýčka Sama! Opět je plní pomocí LŽÍ, FAŠISMU, VÁLKY. Lže: 13. 7. v prohlášení summitu NATO tvrdí, že Čína je nebezpečím „pro euroatlantickou bezpečnost“, 22. 7. koná ukrajinský ministr zahraničí komediální, nic neřešící cestu za čínským. Na Ukrajině je stále banderovský fašismus, který neřeší květnový masakr v Oděse 2014 a bratry Kononovičovy.

Ukrajinský fašismus je – ne že není.
Jen se o něm nesmí mluvit v NATO zemích.
Dostal totiž úkol hlavní – provokovat,
od majdanu Donbas s Rusy bombardovat.

Ukrajinský fašismus je vinen tomu,
že Krym, Donbas chtějí zpátky k Rusům domů.
Ukrajinský fašismus je tomu vinen,
že Rus nechce být jak tenkrát smrti synem.

Tenkrát fašismus pod kůží měl Rus každý,
zrůdnost hrůz má Rus pod kůží dodnes navždy.
Ukrajinský fašismus je banderovský,
spolu s NATO rozkrást Rusko – plán obrovský.

Válka varuje: Pozor světe!

Motto: 2014 ...*Zapojím celý svět, aby z Ruska byla spálená země...*

J. Tymošenková

Duch Bandery, genocida – zešíleli?
Kdo „nach Osten“ zničit Rusy zase velí?
Světapán! A záminkou vzal Ukrajinu:
Banderou vydráždil Rusa, dát mu vinu.

Duch Bandery, genocida vedly k tomu,

že Krym, Donbas utekly zpět k Rusům domů.
Ukrajina bez Bandery, zbraní vzkvete,
pak strýček půjde rýt Tchaj-wan. **POZOR, SVĚTE!!!**

Sport, tělovýchova, politika

Celý život je moji zálibou sport a tělovýchova. Nelíbí se mi však nemístné či nevhodné spojování těchto ušlechtilých lidských činností s politikou. Příkladů je celá řada ve světě i doma. Terorismus na OH v Mnichově 1972, politicky motivovaná neúčast západních zemí na OH v Moskvě 1980, odvěta stejným socialistickým zemí na OH 1984 v Los Angeles, současné omezování ruských a běloruských sportovců na OH nebo mistrovstvích světa i Evropy. V minulosti napadly USA svévolně (bez mandátu OSN) ne jeden stát, přes deset let válčily ve Vietnamu. Přes to nebyli jejich sportovci nikdy omezováni ve startu na mistrovstvích i olympiádách. Naše nejúspěšnější olympionička Věra Čáslavská má můj obdiv za výkony a množství medailí, leč politicky s ní nešlo v ničem souhlasit. Sympatická olympijská vítězka v hodu oštěpem Barbora Špotáková svoje vítězství na OH nad Ruskou Akumovovou okomentuje: „Dala jsem jí to za rok 1968!“ Ani jedna v té době ještě nebyly na světě ...

Nemohu souhlasit ani s politickými výroky některých sportovních komentátorů. M. Bosák výborně komentuje fotbal, avšak v minulosti nejednou „plivl“ na kluby a země východního bloku. Na rozdíl od vynikajícího Dusíka je atletický komentátor Lukšů až příliš politicky aktivistický (a ještě jednostranně). Sám jsem 20 let hrál fotbal. Již 41 let běhám po hřištích jako rozhodčí kopané. Mám kvalifikaci trenéra fotbalu, rozhodčího atletiky i plavání. Po léta jsem vykonával funkci tajemníka největší TJ na okrese i tajemníka oddílu boxu v těžce jednotě. Vystudoval jsem tělesnou výchovu na PF. Moje diplomová práce byla na téma „Vývoj české Tv v Krnově od jejího založení“. A v této práci popisuji i vznik Sokola v Krnově. A právě nedávný sokolský slet v Praze mě přiměl vyjádřit se k této významné tělovýchovné události. Masová tělocvičná vystoupení mají moji přízeň, ať se nazývají Sokolský slet nebo Spartakiáda. Po majetkovém převratu mi vadí až

přílišné znevažování toho druhého. Mám zkušenosti jako cvičenec a také organizátor okrskových i okresních spartakiád. A to veskrze pozitivní.

Ve skladbě mužů jsem cvičil od okrskových spartakiád až po celostátní v Praze v letech 1975, 1980 a 1985. Při nácvičku jsme tvořili výbornou partu s pestrým profesním složením dělníci, technici, úředníci, učitelé, bankéř, ředitel gymnázia, věhlasný chirurg, důchodci – jeden z nich, Ota Zdráhal, cvičil i na sletech Sokola. Žen nacvičovalo mnohem více. Dokonce četné smutnily, jelikož nebyly vybrány na Strahov. V letech spartakiád narostl počet členů ZRTV (odbor základní a rekreační tělovýchovy). Tvrzení současných „moudrých“ o politických tlacích na cvičence spartakiád se nezakládají na pravdě. Pomluvy, výmysly na masová vystoupení z dob socialismu nejsou na místě. Činnost dnešního Sokola jako zastávce masové Tv podporuji, byť to má v době úžasného kapitalismu složité. Důvodem není pouze zpronevěra miliónů korun funkcionářkou Sokola. Zásadní chybou je zrušení největšího stadionu světa pro masová vystoupení. Věci nepřispívá politizace Sokola jako produktu kapitalistické éry, ani vymezování se vůči spartakiádám. Slet na počátku července to ukázal. I výroky sportovních komentátorů ČT jsou až úsměvné – podle hlasu Rejman: „Komunisti ukradli Sokolům slety, i když spartakiády byl také pohyb!“ Spolukomentátor Jakuba Bažanta: „Chlapi cvičí prostná, jak jsme je znali na sletu 1938 ...“ Sledoval jsem v úvodu prázdnin jednotlivá vystoupení. Zdaleka nedosáhla úrovně spartakiád, byť je to při počtech cvičících 10-12x nižších než na Strahově snazší. Bylo až příliš nepřesností, nesouladu cvičenců, choreografické tvary často kostrbaté. Řada skladeb proběhla za nedostatečného osvětlení. Snad to nebyl záměr organizátorů zakrýt chyby v secvičení. Výrok kvalitního komentátora ČT Jakuba Bažanta také o něčem svědčí: „Škoda, že to není moc vidět!“ Závěrem konstatuji, že přes výše uvedené je činnost Sokola záslužná. Po majetkovém převratu se výrazně změnil styl života – žel, ku škodě zdravého vývoje mladé generace. Jako učitel Tv vím, co přináší mobilová a počítačová doba. Před 30 lety přešly děti na 2. stupeň ZŠ. Ze skupiny 20 žáků 15 vyšplhalo, 5 nikoliv. Dnes je tomu opačně – 15 nevyšplhá. Podobné je to s kotouly. Takže Sokolům přeji větší podporu i přiblížení se k masovosti spartakiád.

Mgr. Miroslav Štěpaňuk

NAŠE NÁRODY HRANICE NEROZDĚLÍ

KSČM

31. SETKÁNÍ OBČANŮ A MLÁDEŽE
NA MORAVSKO – SLOVENSKÉM POMEZÍ

TVRDONICE 2024

OD 12.00 HODIN
PŘÍRODNÍ
AREÁL

24. srpna | Jiří Zonyga

79. výročí
osvobození
Československa

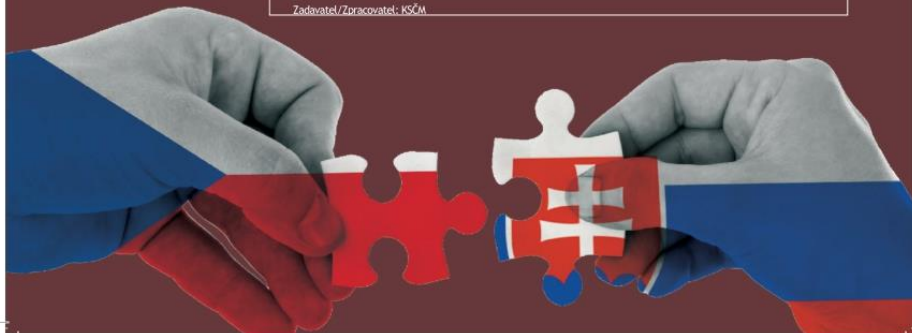
80. výročí
& SNP

PROGRAM

- 11.00 Položení květin u památníku ve Tvrdonicích
- 12.00 Slavnostní zahájení vystoupí Petr Šimůnek a Jozef Hrdlička, kandidáti do Zastupitelstva Jihomoravského kraje Martin Říha a do Senátu PČR Stanislav Šprtel
- 13.00 Kulturní program
Jiří Zonyga s kapelou
- 16.30 Oficiální zakončení

Občerstvení bude zajištěno. Losování hlavních tří cen tomboly bude součástí kulturního programu.

Zadavatel/Zpracovatel: KSČM

NAŠI JUBILANTI

Srpen

Růžena Plšková	Pasohlávky	99	let
Helena Hajná	Břeclav	96	
Miroslav Vajbar	Velké Bílovice	96	
Josef Zajíc	Břeclav	93	
Zdena Zoubková	Břeží	91	
Miroslava Klepáčková	Hustopeče	90	
Vlastimila Slavkovská	Valtice	85	
Věra Ševčíková	Břeclav	85	
Zdeňka Malovaná	Lednice	80	
Helena Krupicová	Týnec	80	
Marie Ořeská	Týnec	80	
Josef Rusman	Němčičky	75	
Helena Václavíková	Vranovice	70	
Stanislava Sasínová	Kostice	70	
Lubomír Koníček	Krumvíř	70	
Pavel Páviš	Přibice	65	
Kristina Lehutová	Břeclav	30	

**Všem oslavencům
přejeme hlavně pevné
zdraví, hodně štěstí a
úspěchů v osobním i
pracovním životě**

Gratulujeme!

Chudoby v ČR stačilo!

Tuší vůbec Fialova vláda, v jakých poměrech lidé v naší zemi žijí? Že někteří (a není jich málo) nemají na jídlo, na náklady spojené s bydlením a nemohou si dovolit navštívit ani své vzdálenější příbuzné? My, komunisté, říkáme jasně: Fialo, stačilo!

30 % rodin v Česku nemá peníze na to, aby vyměnila opotřebovaný nábytek za nový.

20 % rodin nemá na týdenní dovolenou

20 % rodin nemá na uhrazení nečekaného výdaje

Lidí v této materiální nouzi přibývá! Přibývá lidí, kteří mají problém hradit nájem, pořídit si nové oblečení či se jednou měsíčně setkat s příbuznými nebo přáteli.

Více: <https://www.novinky.cz/clanek/ekonomika-tretina-cechu-nema-na-nabytek-mnohym-chybi-i-penize-na-maso-40479053>

Milan Krajča, místopředseda KSČM

Zadavatel: KSČM

Zpracovatel: KSČM

Redakční rada: Katka Stiglerová, Milan SVRČEK, Ivana FILIPSKÁ st. a Jaroslava FRYŠTÁKOVÁ

Požadavky na otisknutí Vašich příspěvků podávejte redakční radě nebo na OV KSČM v Břeclavi (Svatoplukova 16, 690 02 Břeclav) vždy do 15. dne měsíce. Příspěvek označte heslem „ZPRAVODAJ“. Příspěvky mohou být redakčně upravovány a kráceny. Tiskové chyby vyhrazeny.

e-mail redakční rady: zpravodaj.breclav@seznam.cz

e-mail OV KSČM Břeclav: tajemnik.breclav@kscm.cz